

különszám
Júlia

Világszerte Nr. 1

Miranda Lee

Tényleg szerelem

Julia James

Eltitkolt igazság

Julia James

A gróf szeretője

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátaró vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© *Miranda Lee, 2018 – Vinton Kiadó Kft., 2020*

Eredeti címe: *The Tycoon's Scandalous Proposition* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Czárán Judit

© *Julia James, 2017 – Vinton Kiadó Kft., 2020*

Eredeti címe: *Claiming His Scandalous Love-Child* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

© *Julia James, 2017 – Vinton Kiadó Kft., 2020*

Eredeti címe: *Carrying His Scandalous Heir* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA KÜLÖNSZÁM 101. számában, 2020

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-138-3

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2020

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-781-4351; *e-mail-cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat: www.vintonkiado.hu

A Vinton Kiadó Kft. szerelmesregény-sorozatai:

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Miranda Lee

Tényleg szerelem

1. FEJEZET

Blake a vőlegény mellett állt, és azt kérdezte magától, vajon mit keres ő itt. Miért ő a tanú ezen az esküvőn? Mikor pontosan tudja, hogy ez a házasság nem lesz tartós.

Pedig próbált beszélni Lachlan fejével, de őt senki és semmi nem tudta eltántorítani az elhatározásától. Hiába hozta fel neki a saját példáját, hogy ő is huszonnégy volt, mikor megnősült, és lám, mi lett belőle! Hat hónap után elvált.

De legalább a menyasszony nem színésznő, gondolta. És ma már különben sem árt a színész népszerűségének egy válás. És azok az idők is elmúltak már, mikor Hollywood szürke eminenciásai döntötték el, hogy kit vehet el egy sztár, és mikor.

A közösségi média elterjedésével amúgy sok minden megváltozott. Az emberek szinte bármire képesek, hogy többet megtudjanak a híres emberek kapcsolatairól. Az esküvőket és a válásokat különösen imádják, a botránygyanús dolgokról nem is beszélve. Ezt azoknak, akik reflektorfényben állnak, el kell fogadniuk.

Szerencsére Blake nem sokat szerepelt a nyilvánosság előtt, bár a *Fantasy Productions* tizenöt hónappal ezelőtti átköltözése Sydney-ből Los Angelesbe elég nagy port vert fel a sajtóban. De a rendezők meg a producerek, még ha olyan sikeresek és gazdagok is, mint ő, nem szerepelnek annyit a címlapokon, mint a színészek, például ez a playboy Lachlan az izmos felsőttestével és a szexi, világoskék szemével. És ha ehhez még hozzávesszük az ellenállhatatlan kamaszos báját, akkor nem csoda, hogy a nők bomlanak érte.

A Lachlanban rejlő lehetőségekre Blake akkor figyelt fel először, mikor pár évvel ezelőtt látta őt a híres ausztrál drámaművészeti egyetem, az NIDA egyik előadásában. A többi, ahogy mondani szokták, már történelem. A három év során – ezalatt négy filmet forgattak együtt – Lachlan híres színész lett, ő pedig Ausztrália legsikeresebb forgatókönyvírója, producere és rendezője.

Blake-nek mégis az volt az érzése, hogy az együttműködésük nem lesz tartós. Úgy gondolta, csak idő kérdése, hogy valami – például ez a mostani esküvő – más pályára állítsa az általa felfedezett sztár életét.

– Ott jön – súgta oda neki Lachlan, kiszakítva őt a töprengéséből.

Blake követte a vőlegény pillantását, aki a vendégek feje felett izgatottan figyelte a csigalépcsőt. Ott fog lejönni a menyasszony.

Blake azonnal észrevette a hófehérbe öltözött, fehér fátylat viselő szépséget a galérián, aki fehér rózsacsokrot tartott a kezében, és akinek hosszú fehér uszálya mögött egyetlen koszorúslány álldogált. A koszorúslány ugyancsak hosszú, testhezálló, jádezőld ruhát viselt. Blake nem ismerte őt, fogalma sem volt, ki lehet. A menyasszonyt sem látta még soha, mivel annak idején annyira el volt foglalva az éppen készülő filmjével, hogy nem tudott iderepülni Lachlan eljegyzésére. Csak tegnap este landolt a gépe Sydney-ben.

Az egyetlen dolog, amivel hozzá tudott járulni az esküvő fényéhez, az volt, hogy rábeszélte a milliomos Byron Maddoxot, aki jó barátja és egyben üzlettársa is volt, engedje meg, hogy az ő csodás tengerparti házában tartsák az esküvőt, illetve az azt követő fogadást.

Erre jók a gazdag barátok, gondolta Blake, hálás pillantást küldve Byron Maddox és a felesége, Cleo felé.

Azok rögtön rámosolyogtak, amitől ő egészen elérékenyült, ami pedig nem volt rá jellemző. Byron és Cleo nagyszerű pár, ha van két ember, akit az isten is egymásnak teremtett, azok ők. Ha valaki rájuk néz, kísértést érez rá, hogy higgyen az igaz szerelemben.

Ebben a pillanatban megszólalt a zene. Ami nem a hagyományos nászinduló volt, hanem egy szép szerelmes dal zongoraátírata.

És most hirtelen elindult lefele a jádezőld ruhás koszorúslány, akit immár nem takart el a Barbie babaszerű menyasszony.

Blake meglepetten ráncolta a homlokát. A lányt a szó hagyományos értelmében nem lehetett szépségnek mondani, de volt benne valami hihetetlenül vonzó. Magas volt, és karcsú, pánt nélküli ruhája pompásan illett makulátlan, fehér bőréhez. Aranyszőke haja zuhatagként omlott meztelen vállára. De Blake-et leginkább az arca fogta meg, amelyben volt valami, ami szinte könyörgött a kameráért.

Blake-nek amúgy is szokása volt minden arcot egy képzeletbeli kamera lencséjén keresztül szemlélni, különösen akkor, ha először látta az illetőt.

Tapasztalatból tudta, hogy a magas homlok meg a határozott áll minden szögből és minden megvilágításban jól fényképezhető. A koszorúslány orra egyáltalán nem felelt meg a klasszikus szépségideálnak, de kifejezetten érdekessé tette az arcát. Az ajka sem volt olyan duzzadt, mintha egy méh csípte volna meg, ami mostanában divatosnak számított, de szép formájú és kifejező volt, akárcsak mandulavágású szeme.

Blake a homlokát ráncolta, és azt kérdezte magától, vajon mi lehet a szomorúság oka, ami ebből a sötétbarna szempárból árad. És vajon miért ilyen görcsös? Úgy szorítja azt a virágcsokrot, hogy szinte belefehéredik az ujja.

Mikor a lány elérte a legelső lépcsőfokot, nagyot sóhajtott, mintha minden bátorságát össze kellene szednie ahhoz, ami következik. Blake-et ez valahogy meghatotta, sőt rá nem jellemző módon valami együttérzésfélét is kiváltott belőle. Biztos volt benne, hogy ez az esküvő valami miatt nyomasztja a lányt.

– Ki a koszorúslány? – kérdezte olyan halkán, hogy csak Lachlan hallhatta.

– Mi? Ja, ő Kate, Maddie nővére. Mit szólsz Maddie-hez? Hát nem gyönyörű?

Lachlan szemlátomást el volt ájulva a menyasszonya szépségétől, aki még mindig a lépcső tetején várakozott, miközben minden vendég tekintete rászegeződött.

Mindenkié, Blake-et kivéve. Őt ugyanis untatták már a szőke Barbie babák, akiket a plasztikai sebészek gyártottak sorozatban. Kizárólag a koszorúslány érdekelte, aki biztos nem az ő kezeik közül került ki, és akinek gyönyörű, de végtelenül szomorú szeme volt, és aki előrszegett állal, merev tartással közeledett feléjük, nem nézve sem Lachlanre, sem rá, sem a többi vendégre.

Mosolyogj, édes! – kívánta teljes szívéből Blake. Ne lássák rajtad, hogy szenvedsz. Azzal csak még jobban kiszolgáltatod magad nekik.

Igen, az emberek nagyon kegyetlenek tudnak lenni a náluk gyengébbekkel. De szerencsére most senki nem a koszorúslánnyal foglalkozott. Most minden szem a boldogságtól sugárzó menyasszonyra szegeződött, aki éppen megérkezett a lépcső aljára. A zene hirtelen átváltott az *Isn't She Beautifulra*, és valóban, a menyasszony gyönyörű volt. Még Blake-nek is el kellett ismernie, hogy Maddie tökéletes szépség. De tapasztalatból tudta, hogy az ilyen külső többnyire sekélyes lelket takar, és ez igaz Lachlanre is.

Ahogy Claudiára is igaz volt...

Szerencsére ez ma már nem fáj annyira, mint régen. De azért nem felejtette el a leckét, amire a házassága tanította, és ami abból állt, hogy ne higgy el mindent, amit becsvágyó, fiatal színésznők mondanak neked. Vidd el őket vacsorázni, feküdj le velük, de ne dőlj be a hazugságaiknak és a hízélgésüknek. És főleg ne vedd őket feleségül! Soha!

Neki igazából nem is való a házasság. Még egy nem-becsvágyó nem-színésznővel sem. Eltekintve attól, hogy nem hisz a romantikus szerelemben, ő nem lenne jó férj. Hiszen a filmkészítés megszállottja, aki a hét minden egyes napján dolgozik, van úgy, hogy napi húsz órát. Hol lenne neki ideje egy feleségre vagy pláne gyerekekre?

Talán ha negyvenéves lenne, megfontolná a dolgot, de még csak harminckettő. Még ráér ilyeneken gondolkodni.

Addig meg éli az agglegények irigyelt, de meglehetősen örömtelen életét.

Az ördögbe is, ez a lány mindjárt sírni kezd! Látszik rajta, hogy próbálja összeszedni magát, de az ajka remeg, az orrlyuka meg gyanúsán kitágult.

Blake nagyon szerette volna tudni, mi játszódik le benne. Tisztában volt vele, hogy a nők gyakran sírnak esküvőkön, de ezek általában az öröm könnyei. Ez a lány azonban most biztosan nem örül.

Talán tudja, milyen az a férfi, akihez a húga ma feleségül megy, és aggódik érte. Amire jó oka van. De ez csak feltételezés, egyáltalán nem biztos, hogy tényleg emiatt szomorú.

Blake nem először kapta magát azon, hogy vadidegen emberek érzéseit próbálja leolvasni az arcukról. Szeretett megfigyelni másokat, és ennek a tulajdonságának forгатókönyvíróként és filmrendezőként gyakran vette hasznát, hiszen végül is minden történet emberi érzésekről és konfliktusokról szól.

Nézte Kate merev arcát, gépies járását. A lány közben odaért hozzájuk, és rá is vetett egy futó pillantást, de igyekezett úgy helyezkedni, hogy minél kevesebben lássák. Blake észrevette, hogy előrebiccen a feje, de aztán összeszedte magát, és újra kiegyenesedett.

Igazából csodálta őt. Bármitől szenved is, az biztos, hogy bátor lélek. Bátor, de sebezhető.

Mikor a virágcsokor remegni kezdett a kezében, Blake eldöntötte, hogy addig nem megy el innen, amíg rá nem jön, mi baja Kate-nek. Tudta magáról, ha akar, tud kedves lenni, és el tudja érni, hogy az emberek megnyíljanak előtte. Ki fogja szedni Kate-ből az igazságot. A nők szeretik megosztani a titkaikat másokkal, és ha egy kis szerencséje van, talán még mosolyt is sikerül az arcára csalnia.

Biztos jól áll neki, ha mosolyog. Ami azt illeti, ő már így is roppant vonzónak találja. És kívánatosnak.

Sokkal kívánatosabbnak, mint a Barbie baba menyasszonyt.

2. FEJEZET

Kate az ajkába harapott. Maga is meg volt lepve, mennyire megviseli ez az egész cirkusz. Pedig régóta tudja, hogy egyszer eljön majd ez a nap, lett volna ideje felkészülni rá. Ám úgy tűnik, nem sikerült.

Görcsösen szorította a virágcsokrát, és próbált nem gondolni semmire. De hiába, a démonjai tovább üldözték, ő pedig szenvedett.

Ez itt a vég! Legalábbis az ő álmainak mindenképpen vége. A férfi, akit szeretett, éppen most veszi feleségül a húgát. Ennyi volt. Nem áltathatja magát tovább hiú reményekkel, ahogy tette az egyetem három éve alatt, hogy a férfi egy napon majd ráébred, mégis őt szereti. Nem álmodozhat többé arról, hogy Lachlan egyszer majd nemcsak barátnak fogja tekinteni, hanem annál sokkal többnek.

Nincs rosszabb, mint amikor már a remény is meghal.

Kate maga is megijedt, hogy mekkorát sóhajtott. Pedig jó előre elhatározta, bármennyire szenved is majd, ezt senki nem veheti észre rajta – főleg Maddie nem.

Tudta, hogy mosolyognia kellene, de egyszerűen képtelen volt rá. Nem mintha ez számítana valamit, hiszen úgysem törődik vele senki. Blake Randallt, Lachlan tanúját kivéve.

Randall ugyanis egyfolytában őt bámulja. Biztos nem érti, miért tűnik olyan elveszettnek ezen a szép napon.

A legszívesebben elmondta volna neki, sőt hangosan beleüvöltötte volna a világba, hogy ennek nem lett volna szabad így történnie, és akkor most nem törne össze a szíve.

Ez azért túlzás, Kate. A te szíved nem most tört össze, hanem múlt karácsonykor, amikor bemutattad Lachlant a családnak.

Mindketten előző évben fejezték be az egyetemet, Lachlan szülei egy óceánjárón hajókáztak, neki meg éppen nem volt barátnője. Ami nem sűrűn fordult elő vele, ezért ő, Kate, úgy érezte, itt a nagy lehetőség, hogy felkeltse maga iránt a férfi érdeklődését. És eleinte úgy tűnt, egész jók az esélyei. Úton a szülei házához Lachlan még flörtölt is vele.

De amint megismerkedett az ő szépséges húgával, minden megváltozott.

Benne pedig abban a pillanatban eltört valami, mikor látta, milyen játszi könnyedséggel csábítja el Lachlant a húga, aki még aznap este szakított a már majdnem vőlegényével, aztán eltűnt a férfival valahova, ahonnan másnap már együtt kerültek elő.

De azóta eltelt tíz hónap, úgyhogy neki lett volna ideje kiheverni a szerelmi bánatát. Tíz szenvedésekkel teli, szörnyű hónap, ami alatt a színésznői karrierje is megrekedt. Most hétvégenként a helyi delikateszboltban dolgozott, hét közben pedig castingokra járt.

Ha nem lakhatott volna a szüleinél, egzisztenciálisan sem tudta volna túlélni ezt az időszakot. Az egyetlen szerep, amelyet közben meg tudott szerezni, egy színpadi alakítás volt, amit nagyon szeretett, de a darabnak nem volt sikere, és bár a kritikusok dicsérték, hat hét után levették a műsorról.

Ám ő nem adta fel, próbálkozott filmszerepekkel és show-műsorokkal is, de eddig nem sok sikerrel. Többnyire azzal utasították vissza, hogy nem ilyen típust keresnek. Nem ilyen külsejűt, nem ilyen alkatút, nem ilyen korút, stb. Az ügynöke azt tanácsolta, hogy próbáljon határozottabb lenni, mikor rendezőkkel vagy producerekkel tárgyal. De úgy tűnik, jelen helyzetben ő nem tud pozitív kisugárzással szolgálni.

Ráadásul gyerekkorától kezdve meglehetősen visszafogott volt. Csak akkor tudta leküzdeni a zárkózottságát, amikor játszott. Olyankor magabiztos volt, és boldog. Istenem, bárcsak hasonlítana egy kicsit Maddie-re! Ő világeletemben úgy mozgott a társaságban, mint hal a vízben.

Gondolataiból az zökkentette ki, hogy valaki hátulról megfogta a könyökét. Maddie volt az, aki az arcát fürkészte, ő pedig gyorsan a kezébe nyomta a nála levő virágcsokrot. A legszívesebben

ledobta volna a földre, és még jól meg is taposta volna, de persze nem tette.

Viszont a harag, ami hirtelen elfogta, valamit elindított benne, ami több volt annál a folytonos önsajnáltnál, amit mostanában érzett. Inkább valami elszántság volt, hogy nem fogja hagyni, hogy egy viszonzatlan szerelem az egész életét tönkretegye. Ideje, hogy túljusson Lachlanön, és a kezébe vegye végre a sorsát.

Kihúzta magát, és próbált az esküvői ceremóniára koncentrálni. Aztán egyszer csak észrevette, hogy Blake Randall még mindig az arcát fürkészi. Mintha próbálná kitalálni, mi járhat a fejében.

Nos, ha elmondaná neki, bizonyára kinevetné. Bár személyesen nem ismerte a férfit, látott már a tévében néhány vele készült interjút. Tudta, hogy bár Randall a karrierjét és a vagyonát is jórészt szerelmi témájú, romantikus filmeknek köszönheti, ő maga kiábrándult, cinikus ember, és nem is csinál titkot belőle, hogy csak a nézők elvárásainak akar megfelelni.

Az NIDA diákjai közt rendszeresen téma volt Blake, különösen azután, hogy Lachlanból sztárt csinált.

Kate tudta, hogy Blake Randallnek korábban egy ausztrál színésznő, Claudia Jay volt a felesége, aki az egyik filmjének a főszereplője is volt, de a házasság nem tartott soká. A válás után Claudia azt nyilatkozta, hogy miután elmúltak a mézeshetek, a férje bűnös módon elhanyagolta őt. Ám Kate gyanította, hogy valami más is lehetett a dologban, mert Claudia a szakításuk után nem sokkal Hollywoodba költözött.

Mindenesetre sajnálni nem sajnálta őket, mert úgy gondolta, mindketten önző, becsvágyó és narcisztikus emberek. Az ilyeneknek nem való társ. A válás után Blake egyik sikerét a másik után aratta, Claudia pedig Hollywoodban csinálta meg a szerencsését.

Kate egyáltalán nem vágyott hollywoodi karrierre, és a filmezés sem vonzotta különösebben. Ő színházban szeretett volna játszani, de persze ha valaki megkínálná valami kisebb filmszereppel, azt sem utasítaná vissza.

Amikor eszébe jutott az ügynöke tanácsa, hogy legyen egy kicsit pozitívabb és nyitottabb, megint felsőhajtott. Tudta, hogy minden színésznő, akiben van egy kis ambíció, örülne a lehetőségnek, hogy személyesen találkozhat egy olyan filmes potentáttal, mint Blake Randall.

Nem kellene úgy tennie, mintha észre sem venné őt. Nem kéne egyfolytában sóhajtoznia, és csak állni itt, mint egy rakás szerencsétlenség. Ki kellene használnia az alkalmat, mosolyognia kéne, és nem úgy csinálni, mintha temetésen lenne.

Szerepet kellene játszania. Ez csak nem gond egy színésznőnek?

De a dolog valahogy mégsem működött. Még egy mosolyt sem volt képes kipréselni magából. Talán jobban menne, ha a férfi egy kicsit barátságosabbnak tünne. Ám kinézetre Randall pont olyan volt, mint a híre: szigorú, maximalista, hatalmaskodó. Próbálta titokban jobban megnézni őt. Fényes, fekete haja nem volt rövidre nyírva, ahogy ez manapság divat, a szemöldöke is sötét és sűrű volt, a szeme viszont világítóan kék. Határozott álla és keskeny szája kérlelhetetlen jellemre utalt.

A sajtó szerint jóképű, Kate azonban inkább egy kicsit félelmetesnek látta.

Már éppen elvetette az ötletet, hogy később esetleg megpróbál szóba elegyedni vele, amikor a férfi egyszer csak rámosolygott. Alig észrevehetően, de mosolygott, és közben furcsán csillogott a szeme. Ez a mosoly és ez a pillantás érdekes reakciót váltott ki Kate-ből. Valahogy mindjárt magabiztosabbnak érezte magát. És szexibbnek. Ami azért meglepő, mert meg volt győződve róla, hogy tíz hónappal ezelőtt a szívével együtt a libidója is kihűlt.

És mielőtt még meggondolhatta volna, mit csinál, visszamosolygott a férfirra. De csak futólag, anélkül hogy az ő szemében is megvillant volna az a bizonyos fény. Ám a semminél ez is több volt, és a férfi mosolya máris szélesebb lett. Ahogy összevonta fekete szemöldökét, már nem is tűnt olyan félelmetesnek, sőt. Kate szinte már vonzónak látta. Nem úgy jóképű, ahogy Lachlan, de hát Lachlanhoz hasonló szépfüú nincs sok.

A férfinak mozgott az ajka, Kate pedig figyelmesen nézte őt, de nem tudta leolvasni a szájáról, mit mond. Ám Blake megismételte a dolgot, ezúttal lassan, érthetően.

Fantasztikusan... nézel... ki.

Kate idegesen elfordította a fejét. Nem volt hozzászokva, hogy egy Blake Randall kaliberű férfi felfigyeljen rá. Az ilyeneket a Maddie típusú nők szokták érdekelni. Vagy az olyan gyönyörű színésznők, mint Claudia Jay. Bár ma ő is mindent elkövetett, hogy jól nézzen ki – hála Maddie-nek és az édesanyjának, akik rábeszéltek, hogy vesse alá magát egy többórás kezelésnek egy szépségszalokban.

Miközben Kate még mindig azon gondolkodott, hogyan reagálhatna a férfi bókjára, egyszer csak tapsvihár tört ki a teremben, és ő megrökönyödve nyugtázta, hogy a ceremóniának vége. Mostantól Lachlan meg a húga hivatalosan is férj és feleség.

Várta, hogy megint rátör a kétségbeesés, ám ezúttal elmaradt. Mert most az foglalkoztatta, hogy Blake Randall flörtöl vele.

Milyen különös...

Lachlan éppen megcsókolja Maddie-t, és neki nem az jut eszébe, hol egy ablak, amelyen kiugorhatna, hanem azon fantáziál, milyen lenne, ha Blake csókolná őt így. És a férfi közben újra rámosolygott...

Kate most már gondolkodás nélkül visszamosolygott rá, és hirtelen könnyű lett a szíve, mert rájött, hogy Lachlan után is van élet.

Istenem, milyen ostoba volt, mikor azt hitte, hogy a föld is megszűnik forogni, csak mert egy férfi nem viszonzza a szerelmét! Hiszen számtalan más okból is lehet szép az élet. Itt van mindjárt a karrier. Kate imádott játszani, imádott belebújni más emberek bőrébe, és elhitetni a közönséggel, hogy ő tényleg az, akit alakít. Ha ez sikerül, az igazi boldogság egy színésznek.

A szerelmesek végre elengedték egymást, és Maddie kipirult arccal odasúgta Kate-nek:

– Kár, hogy nem tűnhetünk el most rögtön Lachlannel. Meg vagyok örülve érte, alig várom már, hogy kettesben legyünk. Istenem, Katie, ne nézz már így rám! – mondta nevetve. – Hiszen tudod, milyen fontos nekem a szex. Márpedig Lachlan tényleg egy szexisten.

Kate elnyomott egy sóhajt, de a kétségbeesés, amelyen az előbb olyan ügyesen úrrá lett, most megint teljes erővel tört rá.

Blake csalódottan állapította meg, hogy Kate tekintete megint elkomorult. Az iménti gyönyörű mosoly eltűnt az arcáról, és újra átadta a helyét a reménytelenségnek.

Vajon mi történt az elmúlt néhány másodpercben? Mit mondhatott neki a Barbie baba? Az arcából ítélve nem lehetett valami kedves dolog.

Blake tapasztalatból tudta, hogy a testvérek – különösen, ha azonos neműek – nem mindig a legjobb barátok. Hogy gyakori köztük a rivalizálás és a féltékenykedés, amire a bátyja a legjobb példa. James is mindig féltékeny volt rá, pedig erre nem volt semmi oka. Hiszen ő volt az elsőszülött a családban, a mama kedvence, különösen azután, hogy a szüleikhez hasonlóan James is orvosi pályára lépett.

Ő, Blake viszont fekete báránynak számított a családban, mivel érettségi után nem ment egyetemre, hanem mindjárt elkezdett dolgozni a szórakoztatóiparban, először DJ-ként, majd pár évig zenei videók producereként, hogy aztán később a kis költségvetésű, független filmkészítés felé forduljon az érdeklődése.

Akkoriban mind a szülei, mind a bátyja sötét képekben festették le előtte a jövőt, és jellemző módon most, hogy sikeres lett, még mindig nem voltak hajlandók vele a munkájáról beszélni. Ami időnként bosszantotta egy kicsit Blake-et, de kénytelen volt tudomásul venni, hogy a családja meglehetősen vaskalapos, a bátyja pedig kifejezetten korlátolt.

Ezért aztán nem is sűrűn találkozott velük, legfeljebb sátoros ünnepeken, de mióta Los Angelesbe költözött, eldöntötte, hogy ezeken sem fog részt venni. A közösségi médián és telefonon keresztül sem tartották a kapcsolatot, mert Blake nem akart alkalmat adni rá, hogy szúrós megjegyzéseket tegyenek az életmódjára vagy a filmjeire.

De ami ezt a két lánytestvért illeti, Kate arckifejezését leszámítva semmi nem szólt amellest, hogy Maddie valami kellemetlen dolgot mondott volna, és nem is féltékenységet olvasott le Kate arcáról, inkább fájdalmat és valamiféle megdöbbenést.

Maga sem tudta, miért hat rá ennyire a lány szomorúsága. Az empátia soha nem volt erős oldala. Talán most is csak arról van szó, hogy vonzónak találja Kate-et, és nem örülne, ha az érdeklődését valamilyen okból nem mutathatná ki neki. Akárhogy is, ki fogja deríteni, mi a baja a lánynak.

Biztos volt benne, hogy itt valami titok lappang. Hiszen Kate-nek látszólag semmi oka rá, hogy boldogtalan legyen. Nagyszerű lány, bár nem az a feltűnő babaszépség, mint a húga.

Persze az, hogy valaki külsőleg vonzó, nem jelenti azt, hogy boldog is. Lehet, hogy azért szomorú, mert neki még nincs párja, pedig ő az idősebb kettőjük közül. Bár biztos nem sokkal. Blake tudta, hogy Lachlan menyasszonya még csak huszonhárom éves. Akkor Kate vajon mennyi lehet? Huszonöt? Huszonhat? Mindenesetre messze nem vénkisasszony.

– Folytassuk a programot! – fogta meg a könyökét Lachlan. – Még alá kell írunk a házassági okmányokat.

Miközben a vőlegény odakormányozta egy asztalhoz, amelyen az aláírásra váró dokumentumok feküdtek, Blake lopva Kate-re nézett, aki közben mintha összeszedte volna magát valamennyire. Az arca nem volt már olyan kétségbeesett, mint az előbb, inkább kifejezéstelen – mintha maszkot viselne.

Mikor a tanúk következtek, hagyta, hogy Kate előremenjen. A lány megfogta a tollat, és egy gyors mozdulattal aláírt a nevét, közben a keze enyhén megremegett. Mielőtt Blake is aláírta volna a papírt, vetett egy pillantást a másik névre.

Kate Holiday. Most jött rá, hogy eddig nem is tudta a vezetéknevét. Hiszen Maddie szüleit sem ismerte, ahogy senki mást sem a családból.

Vajon Lachlan miért őt kérte fel tanúnak? Az ember azt hinné, hogy az ilyen külsővel és fellépéssel rendelkező fiatalembernek biztos van egy jó barátja itt Ausztráliában, aki alkalmasabb lenne a szerepre.

De úgy látszik, nincs. Bár lehet, hogy egyszerűen csak fontos volt neki, hogy egy híres ember álljon mellette az esküvőjén. Mert Lachlan imádta a híres embereket.

Bár ez a felismerés hagyott benne némi keserű szájízt, Blake azért meg volt győződve róla, hogy Lachlan diadalmenete nem tart soká. Ugyanis egyáltalán nem elsőpró tehetség, és színészként meglehetősen szűk a sáv szélessége. Mihelyt Hollywoodban olyan szerepet osztanak rá, ami nem kifejezetten az ő külsejére és karakterére van szabva, csúfosan meg fog bukni. Márpedig a nagy stúdiók nem érzékenykednek, ha a kasszabevételeikről van szó. Az a sikersorozat, amit Lachlan az ő filmjeivel elért, nem fog az idők végezetéig tartani.

Miközben Blake aláírta a papírt, az ajka körül mosoly játszott, ami azután sem hervadt le róla, hogy letette a tollat, és ránézett a mellette álló ifjú hölgyre.

– Szóval Kate Holiday a neve – mondta. – Minket még be sem mutattak egymásnak, de talán nem túl nagy merészség a részemről feltételezni, hogy tudja, ki vagyok.

– Igen, természetesen tudom – felelte Kate. – Lachlan sokat mesélt magáról.

– Nos, akkor előrébb van, mint én, nekem ugyanis ő semmit sem mesélt magáról.

– Tényleg nem? – kérdezte a lány csodálkozva, és úgy tűnt, kicsit meg is van bántva. – Nem mondta, hogy évfolyamtársak voltunk a főiskolán?

– Sajnálom, de nem – felelte Blake, és próbálta feldolgozni magában, amit megtudott.

Ezek szerint Kate színésznő.

Vajon Lachlan miért nem mesélte el neki, hogy a jövő sógornője együtt járt vele az NIDA-re? Hiszen tudja róla, hogy érdeklik a fiatal, végzős színészek. Hogy mindig keresi az új tehetségeket, és hogy különösen az olyan izgalmas, különleges arcok érdeklik, amilyen Kate-é.

Lehet, hogy Lachlan féltékeny, mert Kate jobb színész nála? Ezt nagyon is el tudta róla képzelni. Nem bírja elviselni, ha valaki ellopja előle a show-t. Narcisztikus fickó.

– Csak annyit tudok magáról, hogy Maddie a húga – tette hozzá. – Megkérdezhetem, hány éves?

– Huszonöt vagyok – felelte Kate a szemét lesütve, mintha valami bűnt vallana be.

Huszonöt. Nagyszerű kor egy színésznő számára. Meg amúgy is...

A hír, hogy Kate színésznő, egyáltalán nem csökkentette Blake érdeklődését, sőt még vonzóbbá tette a szemében. Mindjárt eldöntötte magában, hogy ahol csak tudja, segíteni fogja a karrierjét.

Ugyanis gyanította, hogy Kate eddig nem volt túl sikeres a pályáján, mert ha az lett volna, már hallott volna róla.

– És megkérdezhetem, miben játszott utoljára? – kérdezte, miután a fényképész kiterelte őket a teremből, és megérkeztek a hatalmas sátor elé, amelyet Byron pompás kertjében állítottak fel.

– Az év elején színházban játszottam, de a darabot viszonylag gyorsan levették a műsorról. Pedig mondanom sem kell, hogy én briliáns voltam benne – tette hozzá Kate önironikus mosollyal. – De ezek szerint nem eléggé. Bár az egyik kritikus azt írta rólam, hogy „roppant dekoratív” vagyok.

– Mert az is – nevetett Blake.

A lány szemlátomást zavarba jött, és elpirult. Vajon most is színészkedik? – kérdezte magától Blake. Vagy tényleg meglepte a bók? Mindegy, őt lenyűgözte a lány. Nagyon szeretett volna többet megtudni róla. Elhatározta, hogy Lachlan karrierjét nem támogatja tovább, Kate-ét viszont egyengetni fogja.

Például úgy, hogy a következő filmjében ad neki valami szerepet. Persze nem nagy szerepet, hiszen még egyáltalán nem ismeri.

Természetesen biztos volt benne, hogy hálából Kate a nem túl távoli jövőben le fog feküdni vele. És ennek már előre örült, mivel rég nem kívánt ennyire nőt. Szerette a nőket, de megvolt szex nélkül is. Különösen mikor olyan sokat dolgozott, mint az utóbbi időben.

Lehet, hogy csak a hosszú önmegtartóztatás az oka, hogy Kate ilyen erős izgalmat vált ki belőle? Blake remélte, semmi ok nincs rá, hogy ne közeledhessen hozzá. Az egyetlen akadály az lenne, ha Kate-nek barátja vagy vőlegénye volna.

Lopva ránézett a kezére, hogy meggyőződjön róla, nincs az ujján gyűrű.

Nincs. Nagyszerű!

– Utálom, ha fényképeznek – motyogta a lány, mikor a fotós elkezdte utasítgatni, hogy hová álljon, és mit csináljon.

– De hát miért? – kérdezte Blake. – Hiszen maga kifejezetten fotogén.

– Nagyon kedves, hogy ezt mondja.

– Ez nem kedvesség, ez az igazság. Én nem szoktam azért mondani valamit, hogy kedves legyek.

Kivéve ma este. Furcsamód Blake aznap kifejezetten szükségét érezte, hogy kedves legyen. Nagyon kedves. És nem csak azért, mert le akart feküdni Kate-tel. Első pillanattól, ahogy meglátta ezt a szomorú szempárt, fontos volt neki, hogy a leggálásabb oldaláról mutatkozzon előtte. Pedig mióta Claudia megcsalta, ő minden volt a nőekkel, csak nem lovagias. Sőt időnként tudott kifejezetten gonosz is lenni. Különösen azokkal, akiről tudta, hogy nem szerelemből fekszenek le vele, hanem azért, mert a karrierjük előmozdítását remélik tőle.

De Kate nem ilyen. Ő más típus.

Az elmúlt egy órában többször is lehetősége lett volna rá, hogy flörtöljön vele, de nem tette. És ez imponált Blake-nek. Mégpedig nagyon.

– A koszorúslány lenne szíves mosolyogni? – ráncolta a homlokát a fotós. – Hiszen nem temetésen vagyunk, hanem esküvőn.

3. FEJEZET

De igen, temetésen vagyunk, felelte volna Kate a legszívesebben. Az álmaidat temetik.

Milyen naiv volt! Tudhatta volna, hogy neki esélye sincs – főleg azóta, hogy Lachlan megismerte Maddie-t.

Nyilván nem lett volna szabad hazavinnie őt, de eszébe sem jutott, hogy ezek ketten fülig egymásba szeretnek majd, hiszen Maddie akkor már félig-meddig menyasszony volt.

Ráadásul Lachlannek előtte volt három éve, hogy észrevegye őt. De úgy látszik, a férfi inkább a szőke szépségekre bukik, akik királynőnek érzik magukat, és másokkal is el tudják hitetni, hogy azok.

A következő pillanatban érezte, hogy egy erős kar átfogja a csípőjét, és magához vonja.

– Ha most nem kezd el azonnal mosolyogni, akkor kénytelen leszek azt gondolni, hogy maga nem is színész – súgta a fülébe Blake.

Kate nyelt egyet, összeszedte magát, és küldött a férfi felé egy sugárzó mosolyt. Nagyon nem akarta, hogy Blake Randall tehetségtelennek gondolja. Hiszen az imént határozta el, megragadja a lehetőséget, hogy közelebbről megismerje. Ostobaság lenne nem tudomást venni egy ilyen befolyásos, fontos kapcsolatokkal rendelkező emberről. Ha már Lachlan szerelmét nem sikerült elnyernie, legalább a karrierjéért tegyen valamit.

– Így mindjárt jobb – mosolygott vissza rá a férfi.

Kate hirtelen könnyűnek érezte magát. Nem értette, miért érdeklődik iránta ez az ember, de hogy érdeklődik, az biztos.

A fényképezkedés egy örökkévalóságig tartott, a násznépnek meg asszisztálnia kellett hozzá, hogy az ifjú párt különböző romantikus pózokban fotózzák.

Kate tudta, hogy a képeket Maddie-ék már előre eladták egy magazinnak, ami egyáltalán nem lepte meg, hiszen a húga imádta a pénzt és a rivaldafényt. Ebből a szempontból jól összeillenek Lachlannel, aki ugyancsak roppant hiú.

Nagyon nehezebbé esett végignézni, ahogy Lachlan a fotók kedvéért már vagy századszorra csókolja meg szépséges feleségét.

Ha most kettesben lenne Blake-vel, akkor a férfi nyilván el tudná terelni a gondolatait azzal, hogy filmekről beszélgetnek. De mintha minden összeesküdött volna ellene, mert ebben a pillanatban megjelentek a szülei, akik meg akartak ismerkedni Blake-vel, és közben nem győztek áradozni az ifjú párról.

Blake pár perc után kimentette magát:

– Ne haragudjanak, de most beszélünk kell Byronnal.

Majd minden további magyarázat nélkül elhúzta Kate-et onnan.

– Mindig ilyenek a szülei? – kérdezte, mikor hallótávolságon kívülre kerültek.

– Mire gondol? – kérdezte.

– Úgy áradoztak a húgáról, mintha valami hercegnő lenne. Arra viszont egy szót sem vesztegettek, hogy maga milyen fantasztikusan néz ki. Mintha mindig minden csak Maddie-ről szólna, aki nemcsak szép, hanem okos is, hiszen sikerült megfognia egy ilyen híres filmsztárt. Nem is sejtik, hogy pár év múlva még megbánják.

– Ezzel meg mit akar mondani? – kérdezte Kate, és próbált nem arra gondolni, hogy a férfi az imént azt mondta róla, miszerint fantasztikusan néz ki.

– Szerintem tudja, mire gondolok. Hiszen maga is ismeri Lachlant. Ez a fickó szörnyen bánik a nőekkel. És higgye el, a házasság nem fogja visszatartani attól, hogy más nők után kajtasson. Pár héttel ezelőtt még az egyik jelmeztervezővel kavart, pedig akkor már a húga vőlegénye volt.

Kate maga sem értette, miért sokkolja annyira a hír, hiszen Lachlan már a főiskolán is nagy nőfaló volt.

- Szegény Maddie – mondta, majd egy hajtásra kiitta a pezsgőjét.
- Nos, igen, ha tényleg szereti Lachlant, akkor nehéz idők várnak rá.

Milyen furcsa, ahogy ezt mondja: „ha tényleg szereti Lachlant”. Hát persze hogy szereti. Lachlant nem lehet nem szeretni. Neki is elég csak ránéznie, hogy érezze azt a fájdalmas vágyakozást.

– Ezért volt az előbb olyan rosszkedvű? – faggatta Blake. – Mert aggódik, hogy a húga boldogtalan lesz?

Kate belenézett a férfi mélykék szemébe, amelyből őszinte együttérzést olvasott ki. Pedig úgy képzelte, hogy Blake gátlástalan törtető. Úgy látszik, tévedett.

– Pontosan – hazudta, mivel nem akarta bevallani, hogy igazából a saját boldogságáért aggódik. A férfi gyengéden megérintette a karját.

– Az ember ne aggódjon mások házassága miatt.

Kate-nek most már fogalma sem volt, mit gondoljon erről az emberről. Teljesen össze volt zavarodva.

– De hát miért vállalta el, hogy az esküvői tanúja lesz, mikor szemlátomást nem kedveli Lachlant különösebben? – kérdezte.

– Ne értsen félre! – felelte Blake. – Lachlan nem rossz ember, de nem egy hűséges típus. Márpedig a nők fürtökben lógnak rajta. Megkért, hogy legyek az esküvői tanúja, és én igent mondtam. De a kettőnk kapcsolata inkább szakmai, mint baráti. Ráadásul mindketten tudjuk, hogy a nyilvánosság érdeklődése jót tesz a filmünknek.

– Értem. Ezért akarta, hogy itt legyen az esküvő? Mert így több emberhez eljut a hír?

– Nem, nem erről van szó. Hanem arról, hogy amikor az eredeti helyszín leégett, úgy éreztem, muszáj keresnem helyette másikat. A forgatás kellős közepén voltunk Lachlannel, és nem engedhettem meg magamnak, hogy egy hisztérikus menyasszony megőrijtse a főszereplőmet, tehát magamra vállaltam, hogy szerzek másik helyet – magyarázta Blake. – De szerintem a többiek már a sátorban vannak. Úgy tudom, hogy maga meg én egy asztalnál ülünk, de sajnos nem egymás mellett. Viszont legkésőbb a táncnál találkozunk.

Ezzel Kate hátára tette a kezét, és gyengéden betuszkolta a sátorba. Kate-nek jólesett az érintése. Biztonságérzetet adott, és volt benne valami... intim.

Mikor a tekintetük találkozott, Kate azt a fajta vágyat vélte kiolvasni Blake szeméből, amelyről azt hitte, hogy ilyet csak Maddie vált ki a férfiakból. Roppant hízelgőnek találta, hogy tetszik Blake Randallnek, de egyben zavarba is jött tőle.

Ugye az nem lehet, hogy az érzés kölcsönös?

Nem, természetesen nem, csak meg van lepve.

És mégis...

Lopva Blake ajkára pillantott. Vajon milyen lenne, ha megcsókolná?

Izgalmas, gondolta, és máris hevesebben vert a szíve. Izgalmas és veszedelmes. Mert ez a férfi nem érné be egy csókkal.

Kate elméletileg tisztában volt vele, hogy a szerelem és a szex nem feltétlenül járnak együtt, de ő még soha nem próbálta ki egyiket a másik nélkül. Nem is volt sok szexuális tapasztalata, az utolsó szeretkezése óta már majd négy év telt el. Túlságosan szerelmes volt Lachlanbe ahhoz, hogy mással randizzon.

De most, ahogy elnézte Blake Randall hihetetlenül érzéki száját, hirtelen azon kapta magát, hogy vele tudná élvezni a szexet szerelem nélkül is. Amit maga is furcsának talált.

Gyorsan elfordította róla a tekintetét, de akkor már késő volt. A férfi észrevette, hogy nézi.

– Az első tánc az enyém – közölte szemtelen vigyorral. – Ezt ne felejtse el!

Kate nagyon megkönnyebbült, aztán a következő pillanatban előkerült a rendezvényszervező. Ötven körüli, karcsú, kifejezetten csinos nő volt, Clare-nek hívták, és pont úgy szeretett dirigálni, mint a fotós kollégája.

– Jöjjön, Kate! – mondta, és az órájára nézett. – És maga is, Mr. Randall, különben megcsúszunk az idővel.

Majd eltűnt, hogy a többi vendéget is asztalhoz parancsolja.

– Furcsa egy nőszemély – jegyezte meg Blake, miközben odakísérte Kate-et az asztalhoz. – Képzeld, megkért, hadd olvassa át a beszédemet, állítólag azért, hogy nem túl hosszú-e.

– Micsoda szemtelenség!

– Szerintem is, de nem tudtam teljesíteni a kívánságát, mivel nem írtam meg előre a beszédemet. Csak arról biztosíthattam, hogy az enyém lesz a legrövidebb beszéd, amit esküvői tanú valaha tartott.

Kate idegesen rágta a szája szélét.

– De nem akar semmi kompromittálót mondani, ugye?

– Mire gondol? Arra, hogy Lachlan mekkora nőcsábász?

– Pontosan.

– Természetesen nem. Nekem itt ma az a dolgom, hogy barátságos legyek, és vicces. Ezt a szerepet kell eljátszanom. – Mikor Kate még mindig kételkedve nézett rá, elnevette magát. – Ne aggódjon, menni fog! Én is elég jó színész vagyok.

Blake tartotta a szavát. A beszéde rövid volt, és roppant vicces. Elhalmozta a menyasszonyt bókokkal, a vőlegény előéletét pedig nem firtatta.

Tényleg jó színész vagyok, gondolta elégedetten, mikor öt perccel később a násznép lelkes tapsvihara közepette visszaült a helyére. Őt magát ugyanis kifejezetten taszította a saját beszéde, de azt mondogatta magának, hogy nem Lachlan, még csak nem is a menyasszony kedvéért hazudott, hanem kizárólag Kate miatt. Láta rajta, milyen rosszul érintette, amikor Lachlan hűtlenségéről beszélt.

Már meg is bánta, hogy egyáltalán szóba hozta a dolgot. Teljesen fölösleges volt, és semmi mást nem ért el vele, mint hogy Kate most aggódni fog Maddie-ért. Hiszen nyilván szereti őt annak ellenére is, hogy a szülei kivételeznek a húgával.

Még mindig bosszantotta, hogy az örömapa miként áradozott az ő mindenben tökéletes kisebbik lányáról. Kate helyében ő azonnal kivonult volna a teremből. Vagy valamit hozzávágott volna a szónokhoz. Kate viszont csak ült a helyén nyugodtan, iszogatta a pezsgőjét, és mosolygott. Sőt amikor az apjuk Maddie gyerekkoráról sztorizott, még nevetett is.

Nyilvánvaló, hogy Kate nagyvonalú és jólelkű teremtés. Ami tekintettel a választott szakmájára, elég meglepő. A becsvágyó színésznők ritkán nagylelkűek, legfeljebb úgy csinálnak. De Blake biztos volt benne, hogy Kate nem játssza meg magát.

Nem, Kate Holidayben nincs semmi mesterkéeltség.

Talán ez az oka, hogy annyira vonzónak találja.

És hogy máris megkedvelte.

Blake nagy szakértője volt a testbeszédnek, és nem kerülte el a figyelmét, hogy reagál a lány a bókjaira. Szemlátomást jólestek neki, de nem igazán tudta, mit kezdjen velük. Egy kicsit olyan volt, mintha nem tudná, hogy kell flörtölni.

Bezzeg a húga! Bár korábban nem ismerte a menyasszonyt, de ahogyan itt ma viselkedett például a pappal vagy a fényképésszel, az mindent elárult róla. Sőt még neki is tette-vette magát, pedig egy szót sem váltottak egymással. Ám ahogy a hosszú műszempilláját rezegtette, és ahogy mosolygott, egyszerre szendén és mégis szexin, az elég beszédes volt. Maddie igazi műnő, és ebből a szempontból pompásan illik Lachlanhoz.

Mikor egy örökkévalóság után vége lett a beszédeknek meg a vacsorának, és az ifjú pár odasétált egy külön álló asztalhoz, hogy felvágja a háromemeletes menyasszonyi tortát, Blake azonnal megragadta az alkalmat, hogy a menyasszony megüresedett székét elfoglalja Kate mellett.

– Nos? – kérdezte évődve. – Meg volt elégedve a beszédemmel?

Kate elmosolyodott.

– Igen, maga tényleg jó színész. Nyilván egy szavát sem gondolta komolyan, ugye?

– De igen. Azt a részt például, amikor a koszorúslány szépségét dicsértem. Ugyanis bosszantott, hogy a vőlegény nem méltatta magát az érdemei szerint. De most mindjárt jön a menyasszonytánc, és utána az ifjú pár a násznépet is a parkettre szólítja.

– Tudom – bólintott Kate. – Voltam már néhány esküvőn, bár koszorúslányként soha.
– Soha? Pedig biztos rengeteg barátnője van. Közülük egynek sincs még férje?
– Van néhány barátnőm a színművészetiről, de egyikkel sem volt olyan szoros a kapcsolatom, hogy engem választottak volna koszorúslánynak.

– És a régi iskolatársnői?

– Azokkal sem vagyok olyan jóban. Mindig kívülállónak éreztem magam, és sose voltam túl népszerű vagy menő az osztályban.

– Ezt nem akarom elhinni – felelte Blake, ám ez nem volt igaz.

Hiszen észrevette ő, hogy Kate milyen zárkózott. Ő maga annak idején elég népszerű volt az iskolában – talán azért, mert mindig rebellisnek számított, de Kate-re nyilván ez sem volt jellemző. És az önbizalom sem veti szét. De az isten szerelmére, miért lesz valaki színésznő, ha nincs önbizalma?

Viszont most már itt van neki ő. Ő majd segít. A ma este azonban nem igazán alkalmas rá, hogy szerepet ajánljon Kate-nek, amint arra sem, hogy elcsábítsa.

De nem vesztegetheti az idejét, hiszen pár nap múlva vissza kell repülnie Los Angelesbe. Márpedig ő nem akar úgy elmenni Ausztráliából, hogy előtte ne szexelt volna egy jót ezzel a csodálatos lánnyal, és ne lendített volna egy kicsit a karrierjén.

Már holnap este meghívja vacsorázni, utána meg felviszi magához a penthouse-ba, ahol itt, Sydney-ben lakott. A lakás Byroné, de ő már nemigen használja, mert közben átköltöztek Cleóval abba a gyönyörű tengerparti villába, amelyet Byron az apjától vett meg.

– És mi a helyzet a férfiakkal?

Tudta, hogy meg kell szondáznia a helyzetet, mielőtt túlságosan beleéli magát a dologba, nem akart ugyanis hiú reményeket táplálni. Bár őszintén szólva őt most már az sem tartaná vissza, ha Kate-nek barátja lenne. Minél több időt töltött vele, annál jobban akarta őt.

– Mire gondolsz? – nézett rá a lány riadtan.

Istenem, milyen szép a szeme! És milyen kifejező! Tökéletes kameraarc.

– Azt mondta, nincs sok barátnője, de barátja biztos volt már több is. És gondolom, most is van.

A lány arca egy pillanatra elkomorult. Vagy inkább rémület volt, ami kiült rá? Esetleg megint az iménti szomorúság? Igen, az. Valami nagyon mély szomorúság. Blake azt kérdezte magától, vajon kapcsolati problémáról lehet-e szó. Egyszerűen nem tudta elképzelni, hogy egy férfi képes legyen csalódást okozni egy ilyen remek lánynak. De akkor mi a baj?

Ilyen mély fájdalmat az ember csak egy szeretett lény elvesztése miatt érez, gondolta. Például ha az illető meghal egy tragikus balesetben. Ez sok mindent megmagyarázna abból, amit ma este tapasztalt. Például azt is, hogy miért nem reagál Kate az ő leplezetlen közeledési kísérleteire. Talán azt gondolja, hogy a halott párját csálná meg vele? Mert hogy vonzódik hozzá, abban biztos volt.

Ám mielőtt tovább szövögette volna magában az általa kitalált tragikus történetet, gyorsan megrázta a fejét. Ő abból él, hogy filmeket csinál, nem csoda, hogy ott is drámát szimatol, ahol talán nincs is.

– Nem, pillanatnyilag nincs férfi az életemben – hallotta Kate válaszát, és látta, hogy szomorúan elmosolyodik.

– Vagyis nincs senki, akinek kifogása lenne ellene, ha meghívnám holnap este vacsorázni?

Kate nem tűnt különösebben meglepettnek.

– Nincs – erősítette meg, de az arca továbbra is tartózkodó maradt.

Azt hiszem, nem lesz könnyű elcsábítani, állapította meg magában Blake. Amiért egyfelől csodálta a lányt, másfelől azonban ez sem tudta eltántorítani a szándékától. Ahhoz már túlságosan akarta őt.

Tehát úgy döntött, kijátssza az ütőkártyáját, még ha ezt maga is kicsit gyerekesnek találta.

– Szeretnék beszélni magával egy szerepről, amit eljátszhatna a következő filmemben. Azt hiszem, maga nagyszerű választás lenne rá.

Kate szemlátomást meglepődött az ajánlatán. Mit meglepődött, megdöbbsent! Megrémült! Te jó ég, ez a nő tényleg ellenállhatatlan!

– Ugyan miért ajánlana nekem szerepet? – kérdezte, kicsit oldalra billentve a fejét. – Hiszen soha nem látott még játszani.

Blake tisztelte Kate-et a megfontoltságáért, de ami sok, az sok.

– Miért kellene nekem valakit, aki az NIDA-en végzett, castingoltatnom? – kérdezte. – Hiszen oda eleve csak tehetséges fiatalokat vesznek fel.

– Ez igaz, de...

– Na, ide figyeljen, Kate Holiday! – mondta Blake ezúttal kicsit erélyesebben. – Akar sikeres színésznő lenni, vagy nem?

– Természetesen akarok – felelte a lány már-már sértődötten. – Nincs a világon semmi, amit jobban akarnék.

– Akkor ne keressen folyton kifogásokat!

Kate végre elmosolyodott, és Blake-nek azonnal megtelt a szíve melegséggel.

– Akkor jó a holnap este? – kérdezte.

– Persze.

– Rendben, akkor most menjünk táncolni!

4. FEJEZET

De jó! – gondolta Kate, akinek rögtön felgyorsult a szívverése, amint Blake a táncparketten magához ölelte. Holnap este együtt vacsorázunk, aztán meg kapok egy szerepet a következő filmjében.

Jó, de azért kicsit ijesztő is. Tudta, hogy a színésznők gyakran szexért cserébe kapnak szerepeket, és azt találgatta, vajon Blake Randall is ilyen rendező-e. Vajon elvárja tőle, hogy a vacsora után lefeküdjön vele?

Tudta, hogy tetszik a férfinak. Látta a vágyat a szemében. De amitől igazán tartott, hogy ő engedni fog neki. Holott ez egyáltalán nem lenne jellemző rá.

Ráadásul ez a vacsorameghívás soha vissza nem térő alkalom arra is, hogy beinduljon a színésznői karrierje. Sajnos, ő is vonzónak találja Blake-et. Nem kicsit, nagyon. És szexinek is. Az ajkát, a szemét, amelyben mindig megvillan a vágy, amikor ránéz – például most is.

Hirtelen átsuhant az agyán egy gondolat, amitől nagyon megijedt.

– De ugye nem olyan filmben akar szerepet adni nekem, amiben Lachlan is játszik? Mert őszintén szólva vele nem szívesen dolgoznék együtt.

– Nem, nem valami romantikus vígjátékról van szó, hanem egy családi drámáról. A forgatókönyvet én írtam pár évvel ezelőtt, csak eddig nem sikerült filmet csinálnom belőle. De most már minden akadály elhárult, novemberben kezdjük a forgatást. Különböző elképzelhető, hogy Lachlannel a jövőben elválnak az útjaink, de arra kérem, erről egyelőre ne beszéljen senkinek.

– Tényleg? És miért? – kérdezte Kate meglepetten.

– Nos, Lachlan nagyon jó véleményrel van a saját színészi képességeiről, de szerintem maga sem tudja, miért olyan sikeresek a filmjei. Azt hiszi, ez kizárólag az ő érdeme. Az új ügynöke révén nemrég jövedelmező szerződést kínáltak neki három további filmre, és bár ő azt állítja, hogy még gondolkodik a dolgon, valójában már döntött.

– Ez nem vall túl nagy lojalitásra a részéről – állapította meg Kate fejcsóválva.

– Hollywoodban nincs olyan, hogy lojalitás – vonta meg a vállát Blake. – Ott mindenkit csak a pénz érdekel. De biztosíthatom, én Lachlan nélkül is elleszek. Van néhány új projekt a tarsolyomban, és egyikhez sincs szükségem Lachlan Rodgersre.

– Az jó.

Az meg még jobb, hogy nem kell majd együtt dolgozniuk. Újdonsült sógora csak összezavarná, úgyhogy garantáltan nem tudná a legjobbat kihozni magából.

Lehet, hogy Blake-nek igaza van, és Lachlan nem is olyan nagy tehetség. Az NIDA-en sem tartozott soha az osztályelsők közé. Még őt is többet dicsérték a tanárok, mint Lachlant.

– De most már ne róla beszéljünk, hanem magáról! – indítványozta Blake. – Ha a főiskola elvégzése óta csak egyszer állt színpadon, akkor mégis miből él?

– A szüleimnél lakom, ahol nem kell lakbért fizetnem. Hétvégéken pedig egy delikateszboltban dolgozom, amivel keresek annyit, hogy az fedezze a ruházkodási meg közlekedési költségeimet, és lehetővé teszi, hogy minden héten elmenjek legalább egy meghallgatásra.

– Van jó ügynöke?

– Eddig azt hittem, hogy van – sóhajtott Kate. – De most már kezdek kételkedni ebben.

– Akkor jobb, ha másikat keres.

– Én is azt hiszem.

A zene most lassú keringőről gyorsabb ritmusba váltott. A táncparkett megtelt, Blake pedig szorosabban ölelte magához Kate-et, aki a karját a nyaka köré fonta.

Blake lehunyta a szemét, és ezután mindketten meghitt hallgatásba burkolóztak, miközben teljes harmóniában mozogtak a zene ritmusára. Kate úgy érezte, mintha hipnotizálták volna. A férfi vágya őt is magával ragadta, annyira, hogy egészen megrémült tőle. Elképzelte, milyen lenne, ha Blake órákon keresztül csókolná, és csak azért hagyná néha abba, hogy szenvedélyes szavakat

suttogjon a fülébe.

Érezte, hogy kiszárad a szája.

A teste egy másik része meg éppen ellenkezőleg.

Muszáj elmennie. Most rögtön.

– Saj... sajnálom... – dadogta. – Ne haragudjon... azt hiszem... túl sok pezsgőt ittam. – Ami nem volt igaz. A vacsorához egyetlen pohárral ivott, mert félt, hogy különben olyan dolgokat tesz majd, amelyeket később megbánná. Nem akarta magát nevetségessé tenni. – Ne haragudjon... – mondta még egyszer, majd kisietett a sátorból, be a házba, fel a lépcsőn, a hálószoba melletti fürdőszobába, ahol korábban átöltözött.

Még életében nem tapasztalt ehhez hasonlót. Valami hihetetlen feszültség volt benne, a gyomrában mintha egy nagy kő lett volna, a teste más pontjain viszont elviselhetetlen forróságot érzett. A gondolatai, amelyek szigorúan tizenhét évvel ezelőre valók voltak, szeszélyesen csapongtak.

Az istenért, Kate! – intette magát. Hogy kívánhatsz ennyire egy férfit, mikor nem is őt szereted?

Ilyen vele még soha nem történt. Soha! Blake Randallnek úgy látszik, sikerült újra életre kelteni benne a vágyat. Ez több mint zavarba ejtő. És az még inkább, hogy Lachlan ilyesmit soha nem váltott ki belőle.

Amit iránta érzett, az nem elsősorban testi vágy volt, inkább csak valami gyerekes rajongás. Szexuális fantáziái soha nem voltak Lachlannel kapcsolatban.

Blake Randallt viszont örülten kívánja. Mit csináljon?

Szedd össze magad, menj vissza hozzá, aztán majd...

Aztán mi? Fogalma sem volt róla. Talán hagyni kellene, hogy Blake tegye meg a következő lépést. Merthogy lesz következő lépés, abban biztos volt. Ha csak rágondolt, bizsergett a bőre.

Megmosta a kezét, aztán belenézett a tükörbe, ahonnan egy kipirult arc és egy természetellenesen csillogó szempár nézett vissza rá. Hála a ruhája anyagának, az legalább nem látszott, hogy a mellbimbói is kőkemények. A ruhát egyébként Maddie választotta, azt mondta, ebben nagyszerűen fog érvényesülni az alakja, és most hálás is volt neki ezért.

Őszintén szólva nagyon is reménykedett benne, hogy Blake folytatni fogja az udvarlást. De azt nagyon nem akarta, hogy a férfi érezze, ő mennyire érdeklődik iránta. Ahogy azt sem, hogy azt higgye, azért enged az ostromának, mert nagyon szeretné megkapni a szerepet. Mert amit most érzett, annak semmi köze nem volt a karrierjéhez. Hihetetlenül izgató volt, hogy a férfi ennyire vonzó és kívánatosnak találja.

És mi van, ha teljesen félreérti a helyzetet?

De hát egy merevedést nem lehet félreérteni. Hacsak – kuncogott magában – nem egy revolver volt Blake nadrágzsebében.

Mikor kijött a fürdőszobából, még mindig mosolygott. Ám a mosoly azonnal lefagyott az arcáról, mikor meglátta Lachlant, aki ott várta a hálószobában, és komoran nézett rá.

– Lachlan! – kiáltotta meglepetten. – Mit keresel itt? Maddie hol van?

– Éppen az apáddal táncol, úgyhogy most nem hiányzom neki. Viszont láttam, hogy te eltűntél, ezért utánad jöttem.

– De miért? – ráncolta a homlokát Kate.

– Beszélni akartam veled, mégpedig négyszemközt. Szeretném, ha vigyáznál magadra.

– Mire gondolsz?

– Arra, hogy jobb, ha óvakodsz attól a gazember Randalltól.

Kate nem kapott levegőt a meglepetéstől. Vajon mi az ördögért beszél így Lachlan arról az emberről, aki a mentora és az esküvői tanúja volt?

– Miért, mi a baj veled?

– Az, ahogy a csinos nőkkel bánik. Különösen azokkal, akiknek közük van a színészethez.

Kate teljesen össze volt zavarodva. Egyfelől örült, hogy Lachlan csinosnak nevezte, másfelől viszont nem tudta mire vélni a férfi intelmeit. Bár feltételezéseik azért voltak...

– De hogy az elején kezdjem: tudja Blake, hogy te meg én együtt jártunk a színművészetire?

– Igen, meséltem neki.

– A francba! Ez sok mindent megmagyaráz. Fogadni mernék, hogy szerepet ajánlott neked valamelyik filmjében. Eltaláltam? Többnyire ezzel kezdi, ha egy színésznőt el akar csábítani. És te ma este tényleg elbűvölően nézel ki. Soha nem láttalak még ilyen szépnek. Szóval tett neked ajánlatot?

– Ööö... igen – vallotta be Kate. – De csak egy egészen kis szerepről van szó.

– Sejtettem – közölte Lachlan gúnyos mosollyal. – Mr. Tökéletes nem kockáztatná a filmje sikerét azzal, hogy egy ismeretlen színésznőcskére osztja a főszerepet. Nyilván valami pár mondatos szerepet szán neked. Csak azért, hogy ott legyél minden forgatáson, éjszakánként pedig a rendelkezésére állj. És mihelyt a film elkészült, ejteni fog. Ebben biztos lehetsz. Ezt mindenki tudja róla.

Lachlan odalépett Kate-hez, és a vállára tette a kezét. Ettől a mozdulattól a lány nagyon megrémült, így ugyanis fel kellett emelnie a fejét, és belenéznie abba a gyönyörű szempárba, amely a megismerkedésük óta szinte mágikus hatással volt rá.

De meglepő módon ezúttal sem Lachlan érintésétől, sem a közelségétől nem gyengült el. Nem érzett mást, csak zavarodottságot.

– Nem szeretném, ha veled is ez történne, Kate – folytatta Lachlan. – Túl jó ember vagy ahhoz, hogy egy ilyen fickó kihasználjon.

– Ezért nem mondtad el Blake-nek, hogy együtt jártunk az NIDA-re? – A lány próbált rájönni, hogy mi az oka Lachlan hirtelen támadt érdeklődésének. – Mert meg akartál védeni?

A férfi kissé zavartan levette a válláról a kezét, és próbált aggódó képet vágni.

– Ööö... igen. Természetesen ez az oka – bizonygatta kevéssé meggyőzően.

Kate nem tudta, mit gondoljon erről az egésze. Nem hangzott túl hihetőnek, amit Lachlan Blake-ről és a nőkhöz való viszonyáról mondott. Az is elég álszent dolognak tűnt, hogy érte aggódik.

Jó, az őt is meglepte, hogy Blake szerepet ajánlott neki anélkül, hogy elhívta volna legalább egy castingra. De Blake Randall igazán nem az a férfi, akinek meg kell vesztegetnie egy nőt, ha ágyba akar bújni vele. Inkább olyan, akinek versengenek a kegyeiért.

– Nehezen tudom elhinni, hogy Blake gazember lenne – mondta.

Lachlan kék szeme megtelt gyengédséggel, és újra a vállára tette a kezét.

– Kérlek, Kate, higgy nekem! Nincs szükséged Blake Randallre. Ez a fickó nagyon csúnyán bánik a nőkkel. Mióta Claudia kitette a szűrét, kifejezetten örömet leli abban, ha összetörheti valakinek a szívét. Ígérd meg, hogy nem fogadod el az ajánlatát, és nem foglalkozol vele többet ma este.

– De miért választottad őt esküvői tanúdnak, ha ennyire utálod? – kérdezte Kate fejcsóválva.

Aztán eszébe jutott, hogy ezt a kérdést fordítva ma már Blake Randallnek is feltette.

Lachlan megvonta a vállát.

– Mert ez jó reklám az új filmünknek. Blake is örült a felkérésnek. A filmiparban nem szokott az ember gyümölcsöző szakmai kapcsolatokat megszakítani, úgyhogy semmiképpen ne említsd neki a beszélgetésünket. Mondd azt, hogy továbbra is inkább színpadon szeretnél játszani. Hiszen mindig is ezt akartad.

– Ez igaz. Csakhogy eddig nem voltam túl sikeres, ha nem tűnt volna fel.

– Ugyan már, mert egyszer peched volt? Ha a castingokon is ilyen csinos leszel, mint ma, annyi ajánlatot fogsz kapni, amennyit csak akarsz. De most már vissza kell mennem a sátorba. Egek, tényleg elképesztően nézel ki!

Ezzel odahajolt Kate-hez, adott neki egy puszit, majd visszasietett a feleségéhez. Kate ott maradt teljesen összezavarodva. Hihetetlennek találta, hogy Lachlan tényleg ennyire aggódik érte. Az elmúlt egy évben szinte nem is beszélt vele, és egyetlenegyszer sem kérdezte meg, hogy halad a pályáján.

Igaz, hogy nem is találkoztak túl gyakran, de azért lett volna rá alkalma. Mondjuk húsvétkor a családi ebéden, anyák napján vagy az eljegyzési partijukon.

Lehet, hogy Lachlan tényleg haragszik Blake-re, ahogy a nőekkel bánik, és ezért nem beszélt

soha róla? Ezt nem tartotta valószínűnek. Azt sokkal inkább, hogy Lachlan nem akart osztozni másokkal a sikerben. Élvezte, hogy a volt osztályukból egyedül ő lett igazi sztár.

Bár Kate szerette Lachlant, ismerte a hibáit is. Tudta, hogy kedvessége mögött jó adag törtetés, önzés és gátlástalanság rejlik. Örült, hogy nem ígért neki semmit, mert továbbra sem állt szándékában visszautasítani Blake ajánlatát. Nagy lehetőséget látott benne, hogy egy komoly kapcsolatokkal bíró ember előtt bizonyítsa, igenis jó színésznő.

Lehet, hogy Blake szemét módon viselkedik a nővel, de ez nem különösebben meglepő egy olyan sikeres és nagy hatalmú ember esetében, mint ő. Nem bánta, hogy erre Lachlan felhívta a figyelmét, mert így legalább fel tudja vértetni magát a csalódások ellen. És végül is nem kell vele lefeküdnie, ha nem akar. A gond az, hogy akar. Őszintén szólva egyáltalán nincs ellenére a gondolat, hogy Blake Randall el akarja csábítani. Viszont ha összetöri a szívét... Ugyan már, nevetséges! Az ő szívét nem lehet összetörni, hiszen azt már régen összetörte más.

És különben is. Blake eddig rendesen viselkedett, és nagyon kedves volt. Pokolba az örökös aggályoskodással! Ideje, hogy ő is vállaljon egy kis kockázatot, és a kezébe vegye végre a sorsát. Úgyhogy hajrá!